

ført med et mindre Beløb, eller lignende Tilfælde, har i den lange Aarrække, jeg har været Medlem af dette Tings Statsrevisionsudvalg, et enkelt Medlem gerne sluttet sig til en Bemærkning i Statsrevisionens Betænkning, som gik ud paa, at Udgiften burde gøres til Genstand for Efterbevilling, men at det bestandig af disse mange Udvalgs Fler-tal er gjort gældende, at der ikke er Grund til i saadanne Tilfælde at følge Statsrevisionen, fordi Udgiften var fastsat i en Lov, og at der ikke er Grund til at lægge Vægt paa, om den formelle Godkendelse sker paa en Tillægsbevillingslov eller ved Tingenes Behandling af Statsrevisionens Indstillinger. At Statsrevisionen heller ikke til Stadighed har gjort, hvad den har gjort i dette Tilfælde, viser den Bemærkning, som i Fjor fremkom med Hensyn til de Udgifter, der vare afholdte i Henhold til Loven af 1867 om Skyldsætningen paa Færøerne, altsaa Udgifter, der vare afholdte i en Menneskealder, og for hvilke der ingen Sinde var blevet erhvervet nogen Bevilling paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven; denne Bemærkning fremkom nemlig da for første Gang. Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal. Det har jo i Virkeligheden ikke stor Interesse, thi hvad er det hele? Det viser sig jo, at der i de skiftende Tider med skiftende Personligheder gør sig forskellige Opfattelser gældende. En Statsrevisor lader noget passere, som en anden Statsrevisor finder Anledning til at gøre Bemærkning ved, skønt det er gaaet i mange Aar, og et Udvalg fremdrager ikke Bemærkninger som et kommende Udvalg fremdrager. Det er jo ikke et Grundlag for en Beslutning, men, om jeg saa maa sige, for en videnskabelig Drøftelse af, hvorledes Forholdet burde være, og Forholdet kan jo gerne stille sig saaledes, at kommende Statsrevisorer og kommende Udvalg atter ville stille sig paa samme Maade som man har gjort i tidligere Aar. At der ikke findes optaget noget herom paa Tillægsbevillingsloven for forrige Aar, vil jo allerede følge af den Omstændighed, at jeg, efter at Bemærkningen var fremkommen i Fjor, ikke havde nogen Mulighed for at bringe den frem paa Tillægsbevillingsloven. Det var den 4de Marts, at Sagen kom frem, og som jeg oplyste den Gang, kunde jeg ikke have noget Kendskab til, hvad man da havde foretaget paa Færøerne. Jeg havde saa meget mindre Grund til at vente, at man i dette Ting skulde stille sig paa denne

Maade, som Statsregnskabet for 1895—96 forinden havde været forhandlet i Folketinget og medens man der optog en stor Mængde af Statsrevisorernes Bemærkninger, havde man ikke taget denne Bemærkning med, som for første Gang var fremkommet paa et Omraade, hvor man ikke havde fremdraget den i en Menneskealder. Det var først dette Tings Udvalg, der optog den. Men skønt jeg saaledes er og fremdeles tillader mig at være af en anden Mening end dette Udvalgs Medlemmer, har jeg i øvrigt ikke noget imod at gøre mit til, at Spørgsmaalet skal blive fjernet, idet jeg ikke har noget imod at healde den færøiske Amtmands Omærksomhed paa, at han naar han afholder Udgifter i Henhold til almindelige Løve, som ikke findes paa Finansloven, da bør gøre Indberetning til Justitsministeriet med det sidste Skib, der i Kalenderaaret gaar herved. Saa kan Justitsministeriet faa at se, hvor mange Udgifter, der maatte være afholdte i den første Halvdel af Finansaaaret, og derefter tage sin Bestemmelse om, hvad det vil gøre.

Hermed kunne jeg have sluttet, hvis ikke den ærede Ordfører havde givet en Anvisning paa at gaa en anden Vej, nemlig den, som han udtrykte sig, at opføre noget paa Finansloven, et eller andet Beløb, for disse Udgifter, som komme af og til i Aaret i Henhold til saadanne Love. Paa dette Punkt kan jeg imidlertid ikke følge den ærede Ordfører. Jeg vil nemlig ikke vide, hvilke Beløb jeg der skulde opføre. Jeg skal saaledes med Hensyn til den her omhandlede Udgift til ny Skøde- og Panteprotokoller oplyse, at i Aaret 1892—93 udgjorte Udgiften 656 Kr., i det følgende Aar udgjorde den 6 Kr., i det her foreliggende Statsregnskab viser den sig at være 49 Kr. 25 Øre; i Finansaaret 1897—98 er der endelig ikke givet en Øre ud dertil. Det skulde altsaa være et Beløb, som jeg skulde opføre paa Lykke og Fromme uden at have nogen som helst Garanti for, hvor stort det burde være. Jeg skal henvise til den anden Lov, jeg omtalte, Loven af 29de Marts 1867, om Skyldsætning paa Færøerne og de dermed forbundne Udgifter, der paa samme Maade ere blevne afholdte efter Amtmandens Anvisning af den færøiske Jordebogskasse. De bleve ved Lov af 23de April 1897, der indførte den ny Skyldsætning, opført til noget over 17,000 Kr. Det er det Beløb, som gennemsnitlig er afholdt til disse Udgifter i disse Aar, men saaledes, at det i adskillige Aar er større Beløb, medens der er andre Aar i denne Periode af 30 Aar,